

הח"כים מהם הם חיים באתם?

(המשך מעמוד 17)

אתה האהבות הגדולות של תמיר היא הנסיכה השקטה לחץ-לארץ. הוא ייצג את הכנסת בוועידות בינלאומיות רבות — בין היתר בשטוקהולם, בבוקרשט, בווינה, בניאירובי, בג'מיקה, בהמבורג ובמלטה.

אורי אבנרי:

מקום באמצע

ה"כ אורי אבנרי עובד שתי עבודות מלאות, ונעוד כמה עבודות צדדיות". כחבר-הכנסת, הוא עובד עבודה מלאה.

ארהב את העבודה הזאת. לדעתו, אין הבדל בין עבודתו בכנסת ובעיתון. "אלה הם שני הצדדים של אותו מטבע. שני מיגזרים של אותו המאבק".
"העבודות הצדדיות" הן פעילותו בהגדת ה"ת של"י, בוועדה-הפועל של המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטין, ומגזרי בחו"ל עם מדינאים ואישירות. למרות זאת, אין אבנרי מקבל אלא משכורת אחת — מהכנסת. אחרי נכחי ההוצאות הישירות הכרוכות בעבודתו בכנסת (ארוחות במיזנון הכנסת, ארוחות אחרות בירושלים, דלק למכונית) נשארות לו, לדבריו, כ-13 אלף לירות נטו לחודש ממשכורת זו.

אין אבנרי מקבל תשלומים כלשהם מן העולם הזה — לא כמשכורת (שהיא אסור רה לחבר-כנסת) ולא כשכר-סופרים (שהוא מותר). אין הוא גם מקבל סכום כלשהו, כשכר או כהוצאות, משל"י או מן הגופים הפוליטיים האחרים שהוא פועל בהם. יש למישפת אבנרי משכורת נוספת: אשתו, רחל, היא מורה בבית-ספר יסודי, בעלת ותק של יותר מ-20 שנים ותואר אקדמי ראשון. שכרה החודשי: כ-6500 ל"י נטו.

אבנרי נוהג במכונית (סיטרואן פאלאס, שנת-ייצור 1972) השייכת לחברת העולם

נרי בירושה מאביה שנפטר שקיבל פיצויים מגרמניה. את השאר חסך בעצמו משכרו כעורך השבועון — שכר שנפל תמיד מן התעריף הקבוע של אגודת העיי-תונאים.

אבנרי גר עם אשתו (וחתוליו) בדירה בת שלושה חדרים בצפון תל-אביב, שאר תה קנה לפני כ-18 שנים במחיר 29 אלף לירות (דאז). מילבד זאת יש לאבנרי דירה קטנה של שני חדרים, אף היא בצפון תל-אביב, שבה גרו קודם לכן, ושאותה קיבלה רחל אבנרי מאביה המנוח. דירה זו מושכרת, ושכר-הדירה מתווסף להכר נסות המישפתה.

אין לאבנרי רכוש אחר, מילבד נכס אחד שאין כל אפשרות להעריכו בכסף: העולם הזה.

את העיתון קנה אבנרי, יחד עם שלושה שותפים, ב-1950. במחיר של 7000 לירות, מדי אורי קיסרי. השקעתו באה לו מהכי נסות סיפרו, בשדות פלשת 1948, שהיה אז רבהמכר המצליח ביותר בספרות ה"עברית, וממשרד-הביטחון, שהעניק לו הלוואת-שיקום מוגדלת, כחייל פצוע-קרב. "לא ירשתי מהורי אף אגורה שחוקה אחת", מספר אבנרי, "בילדותי גדלתי בי מישפתה אמידה בגרמניה. אך כאשר באנו ארצה, סמוך ליום-הולדתי ה-10, הפסידו

כמו נאמן של הציבור. מעולם לא הסכמתי כי חברת העולם הזה בע"מ תשלם אף אגורה אחת של דיווידנד, או שתחלק רו"ח חים בכל צורה שהיא. היא מתנהלת כחבר-רה הפועלת שלא על מנת להפיק רווחים. הכנסותיה מוחזרות למחזור, לשם שיפור איכותו והרחבת שרותיו, מילבד רווח תיפי עולי קטן".

למעשה הגשים אבנרי את החלום של כל עורך-עיתון בעולם — חלום שמעטים מעמיתיו זוכים להגשים אותו: לשחרר את המערכת לחלוטין מלחצים של הנהלה מיסחרית, המסוגלת להשפיע על קו העיתון מתוך שיקולים כלכליים. משום כך היה העולם הזה מסוגל לנהל במשך שנים רבות מאבק אופוזיציוני חריף נגד השלי-טון, שהטיל עליו חרם כלכלי סוטאלי ומנע ממנו את כל המודעות הממשלתיות, ה"סוכנותיות וההסתדרותיות. העולם הזה לא נשבר, ולפני כמה שנים הסתיים החרם באופן הדרגתי. "אולם זה עלה לנו מיליוני לירות", אומר אבנרי.

איך מדרג אבנרי את עצמו מבחינה כלכלית בין 120 הח"כים? "איני נמנה עם העשירים, וגם לא עם העניים. אני באיזהו מקום באמצע. אני משתכר די הצורך כדי לחיות בלי מותרות, ומוציא מה שאני משתכר. במילא איני יכול להוציא יותר

כל מערכת השכר וההטבות של הכנסת טעונה הסדר 'סוד',

תוך חיסול נוהלים צבועים וקביעת קריטריונים ברורים

מזה — פשוט אין לי שעה אחת של זמן מיותר בשבוע".

יצחק שמיר:

צניעות ושיפוף

ל"שבי-ראש הכנסת, יצחק שמיר, נבי חי בעיקר בגלל תכונה אחת שלו, שבה הוא התפרסם: הגינותו הרבה. התכונות האחרות של שמיר — דעה אופוזיציונית למנחם בגין, וביטויים שאינם נעימים לי אוני אותם שברו בו, ולאוזני הכנסת

(המשך מעמוד 51)

הורי את כל כספם, ומאו חיינו בעוני גמור, כששני הורי עובדים עבודה גופנית קשה". מאותה סיבה נטש אבנרי את בית-הספר היסודי בגיל 13, בתום כיתה ז', "ומאו אני עובד למחייתי ולא הייתי אף יום אחד מחוסר-עבודה, מילבד בימי שרותי בצה"ל במילחמת תש"ח".

במרצת השנים קנה אבנרי את חלקם של שותפיו בעיתון, ונשאר למעשה הבעל היחיד. כאשר פרש השותף האחרון, שלום כהן, הניח לו אבנרי את כל הרכוש של העולם הזה.

כמה שווה הבעלות על העולם הזה? אומר אבנרי: "איני יודע. וזה גם אינו מעניין אותי. אני מחזיק במניות העיתון

הזה, אשתו נוהגת במכונית השייכת לה — פרינץ קטן מדגם ספורט, הנמצא בידה מזה יותר מ-14 שנים.

לגבי הכושר, יש נתונים מדויקים. רצה המיקרה (אם היה זה מיקרה) ששמו של אבנרי עלה במידגם של מסי-הכנסה, והוא נדרש למלא הצהרת-הון מפורטת. באותו זמן, ושוב במיקרה, עלה במידגם גם שמה של חברת העולם הזה בע"מ. שתי הצהר-רות-ההון הוגשו בסוף 1978, כמה שברי עות לפני שיבתו של אבנרי לכנסת.

לפי ההצהרה, היו בידי אבנרי ואשתו באותו מועד ניירות-ערך, תוכניות חיסכון ותכניות אחרים בסך של כחצי מיליון לירות. מרבית הכסף הזה קיבלה רחל אב-

כאשר חזר לכנסת, אחרי העדרות של חמש שנים, הפעיל מהדש את השיטות שהנהיג כאשר נכנס לכנסת לראשונה, בסוף 1965. הוא נוכח בכל ישיבות המליאה, הוא נמצא באולם כאשר הישיבה מתחילה, וגם כאשר היא מסתיימת. הוא מפעיל את הכנסת ביוזמת פרלמנטריות בלתי-פוסקות — הצעות דחופות ורגילות לסדר-היום, שאילתות הצעות-חוק פרטיות. לא פעם הוא נואם שניים-שלושה נאומים ביום.

עבודתו השניה היא, כמובן, במיסגרת תפקידו כעורך ראשי של העולם הזה. בניגוד לדעת רבים, אבנרי מכהן כעורך בפועל, ומעורב בכל חלקי העיתון ותהי לכויו. "איני יכול אחרת". הוא טוען, "אני

